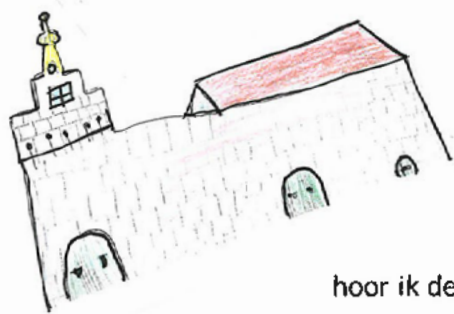

Een herinnering aan Klooster Ter Apel

Denkend aan Klooster Ter Apel
zie ik mooi verklede mensen
en oude bakstenen van het gebouw
ik zie Maria in de kerk en een kruidentuin
de haan vol met kogelgaten en veel vogeltjes van klei
een bed van stro en veel ouderwetse spullen zo mooi

ook kaarsen
en mooie gekleurde ramen
veel kinderen met een habijt
Denkend aan het klooster in ter Apel
hoor ik de echo in de kerk en Latijns gezang van de Kruisheren
dat mooi klinkt
de bel die hard luidt en het woord kruisgang
de kinderen die in de gang lopen en de oude houten vloer kraken
de stilte die de kamer in glijdt
Denkend aan het klooster in ter Apel
ruik ik een mufte geur op de zolder
en lekkere munt en zoete honing aan mijn vinger
ik ruik de inkt van het scriptorium en de kruiden in de slaapcel

Denkend aan het klooster Ter Apel
proef ik de honing van het schaaltje en mijn fruit uit mijn trommel
en proef ik de geschiedenis
Denkend aan het klooster Ter Apel
voel ik oude stenen als schuurpapier
en voel ik het stro in de matras en de zachte stof van het habijt
lekker warm
het is nu heel anders dan 500 jaren geleden

